

אורה אוריאל כתבה לרויטל

רויטל והבנים...

כמי שנפרדה לפני כ 10 שנים מבעלה, בנסיבות דומות לשלך, וכמי שזכרת עצמי, שמחה על כל מילה וסיפור על בעלי, שמוסיף לזכרו בטוב, בחרתי לכתוב לכם כמה מילים..

שמי אורה אוריאל, והייתי מחנכת ומורה לביולוגיה של אורי, שהיה תלמידי האהוב. שמחתי ללוות אותו, בעבודת הגמר, שנבחרה בקפידה וביסודיות, כמו גם בבגרותו הנפלאה.

אני נזכרת באחד משיעורי הביולוגיה, בהם, לימדתי את הכתה על מערכת המין, ואז אורי מתפרץ ואומר: "אבל אורה, אל תשכחי לספר לנו, שיש גם ירח...."

מאז לא הפסקתי לספר זאת לתלמידי בהקשר המתאים.

כעבור שנים נפגשתי עם אורי ברחובות, כששנינו עבדנו על התואר השני, והוא סיפר לי על מחקריו בתחום הביולוגיה המולקולרית, וכששאלתי אותו אם דרכו לאקדמיה, הוא הסביר לי עם חיוכו הנהדר, שהוא בדרכו ליוזמות חדשות ול"עשיית כסף".

שמחתי כשהזמין אותי לבקרו במפעל בתל חי, מלא בטחון ואמונה וכמובן מחויך. לאחרונה פגשתי בו, נוסע באופני נכים באגמון, ואז סיפר לי באופטימיות

על כך שהבריא, ושהוא מקווה לטוב.

מקום ענק של אהבה הערכה ואמונה, הותיר בליבי.

יהי זכרו ברוך ואהוב

יום הכיפורים 2020

תשובתה של רויטל

תודה אורה!

את זכורה מהחתונה שלנו (בשנת 1989 😊) ..!

וזכרת שהפעם אותי שלאורי היה חשוב להזמין אותך לחתונה!

אז כנראה שאת משתייכת למועדון של המורים לחיים , שבו חברים מורים
ומורות שידעו איך להתחבר ולעזור לצלוח בדרך הכי נכונה את גיל ההתבגרות

...